

množi bavili s tem vprašanjem in so mi, posebno pa se priprosto ljudstvo, pripisovali vsaki izpremembi najrazličnejše zmožnosti. Se v 18. stoletju je bilo to praznovanje tako razširjeno, da si nikoli ni upal začeti kakega posla, dokler ni poprej vprašal koledarja za svet. V tem stoletju sta začela učenjaka Reamur, zboljšatelj toplotmeta, in Bouffon prepričevati ljudstvo, da ne more imeti spreminjanje meseca nikakega učinka, a zastonj. Verovale so je takrat vse mogoče, n. pr.: da ob škripi zaklane živali imajo dosti boljše meso, ob tem času odstavljeni sličice postanejo najboljše molznice; varovalo se je pri pojemajočem mesu sejati, jajca se niso smela dati vati in še nebroj drugih neumnosti. — Kdor nima nič denarja, ta se mora varovati, da mu mladi mesec ne pošlje v mošnjo, sicer bo prazna cel mesec. Svetla božična noč, svetle žitnice — temna božična noč, temne žitnice, to je zliko žita, da zatemnijo, ta izrek je še znan dandanes. Ovece se smejo striti samo pri pojemajočem mescu, matere so deklirale vedno samo ob tem času porezale lase; noben novorojenček se ne sme izpostaviti mescu, sicer ga ta izpuje in postane mesečen in še tisoče drugih neumnosti se je verovalo in se deloma še dandanes veruje.

Se več, verovalo se je pa in se se veruje v vpliv mesca na vreme. Celo koledar družbe sv. Mohorja prinaša nek ključ, kateri se je pa vedno, posebno na za zadnja leta, izkazal kot popolnoma lažnjiv. Kaj pa prinašajo različne pratike to je gorostasno in naravnost nemogoče se nam zdi, da se še v 20. stoletju najdejo ljudje, ki to verujejo. Pratikar mora samo paziti, da točo prevečkrat ne nariše, — kajti tako pratiko bi težko razprodal, druga znamenja pa lahko po svoji volji postavlja. Že Reamur je v 18. stoletju tožil, da bi se moralo take pratikarje in knjigotroze kaznovati kakor vsake druge goljufe.

Zvezdarna v Greenwichu pri Londonu je v letih 1840 do 1847 natanko pazila, če ima spreminjanje meseca kak malenkosten vpliv na vreme. Kožec vsega je dognala, da spreminjanje meseca ne vpliva popolnoma nič in eforeta vera popolnoma prazna. Učenjak in zvezdoslovec Eisenlohr je nato pričel ogromno delo in je preiskal, koliko je resnice na raznih vremenskih proročanjih. Po dolgoletnem opazovanju in proučevanju vseh nahajajočih se vremenskih zapiskih je dognal, da izmed tih slučajeve zadene to proročanje največ 52krat. Nekaj je pač gotovo, če ne gre dež, je pa levo vreme. Kaj naj bi vendar vplivala izžarjena mesečna obla, ki se leno prenuje krog zemlje, saj je od nas oddaljena 36.000 km. Tudi odbijajoča svetloba vpliva na rastline tako malo, da se je to komaj dokazalo z natančnimi poskusi. Toplote seveda nima nobene, to je primerjaje toliko, kakor bi se kdo hotel greti pri plamenu vžigalnice na 100 korakov razdalje.

Mesec spreminja se na celi zemlji, enako, naenkrat menja povsod svoja obliča, vendar se prenmogokrat zgodi da v Mariboru dežuje, v Zagrebu pa solnce sije ali narobe, tu so malivi toča, tam vroče, jasno nebo, le malokdaj dežuje čez večji del zemeljskega obla. In vendar bi moral mesec vplivati vsepovsod. Koliko škode imajo kmetovalci, ki čakajo pri setvi na spreminjanje mesca, pa pričakajo slabo vreme, ki jim setvo pravočasno onemogoči.

Kmetovalci, otresimo se tega praznovanja in zavrzimo to staro neumnost, naj nam bo mesec občudovanja vredne božje stvarstvo, nikakor pa ne bredmet vraž. Opazujmo sami in dognaj bomo, da mesec nima prav nobene vpliva. Na veleposestvih in drugih praktičnih kmetijah se mesec ne jemlje nikdar v poštev in vendar imajo tam najlepše uspehe. Vera v moč mesca je nespametna in zadnji čas je, da se je otresemo, ako hočemo, da bo naš stan res procvital.

Politični ogled.

Kraljevina SHS. Naša narodna skupščina je sprejela trgovinsko pogodbo z Nemčijo in se je bavila na zadnjih sejah z interpelacijami poslanecem, na katere so odgovarjali posamezni ministri. Odgovori ministrov

niso bili točni. Posebno ministru Pucelju je bilo mučno, ko so ga dregali zemljoradniki radi prodaje nemške živine, kakor poročamo na uvodnem mestu. V sedanji vladi so se puntali gg. muslimani. Oba turška ministra sta podala ostavko, a je Turke zopet pomiril in pridobil za vlado Pašič z novim, papirnatiimi obljubami. Turki bodo zopet v vladi, samo dosedanja telesno precej šibka ministra bodo zamenjali z zdravejšima. Narodna skupščina je sedaj odgodena do 16. t. m., pač pa so na delu posamezni odbori in odseki, v katerih pridno delajo naši poslanci. Finančni odbor zahteva, da se znižajo dnevnice posameznim ministrom ter ministrskemu predsedniku. Bogzna, če se bodo pustili ministri — prikrajsiti glede plače.

Reka. Predsednika reške samostojne države so napadli pri povratku iz konstituantne z bombo.

Italija. Bonomijeva vlada je odstopila Praviho, da je vzrok odstopa preprjazno razmerje med vlado in Vatikanom ob priliki smrti Benedikta XV. Novo vlado bo sestavil predsednik zbornice de Nicola.

Madžarska vlada namerava dne 16. t. m. razpustiti parlament in usiliti volilni zakon.

Čehoslovaška. Po celi državi je izbruhnila splošna stavka rudarjev. Vlada posreduje med stavkarji in lastniki rudnikov, da se zvišajo rutarjem plače v razmerju s sedanjo veliko dragino.

Nemčija. V Nemčiji so stavkali zadnje dni železničarji v severnih delih države. Vsled stavke je največ trpel Berlin. Vlada in stavkarji so se med seboj že pobotali, a so v tej stavki podlegli železničarji.

Avstrija dobi od Čehoslovaške posojilo 500 milijonov. Kot pred-ujem dobi Avstrija 100 milijonov čehoslovaških kron.

Rusija. Po Rusiji se vedno divja lakota. Rusija se bo udeležila z 5 zasvojniki konferenca v Genovi, kjer bodo razpravljali o gospodarski obnovi Evrope.

Pogreb starega in izvolitev novega papeža.

Takoj po smrti so truplo rajnega papeža Benedikta XV. blagega spomina položili najpoprej v takozvani velikanski in krasni prestolni dvorani v Vatikanu. Truplo je stražilo 6 gardistov vatikanske plemiške garde. Odtod so v ponedeljek, dne 23. januarja, prenesli truplo v baziliko sv. Petra Tistega dne so razni, v Rimu se nahajajoči in tjakaj došli duhovniki začeli brati maše že ob 2. uri zjutraj in sicer v kapelici poleg prestolne dvorane. Nekako proti pol 9. uri so začeli prihajati v Vatikan kardinali, patriarhi, nadškofje, škofje in drugi cerkveni dostojanstveniki, člani diplomatskega zbora rimski plemenitaši in še druge odlične osebe. Kardinali so bili oblečeni kot v znak žalovanja v črne talarje z vijoličastim pasom.

Na delu spreveda, ki je krenil iz prestolne dvorane, je korakal oddelek papeževe garde, za njim oddelek papeževega orožništva, zopet dva oddelka papeževe garde oficirji ter poveljniki papeževega vojaštva, zatem nosilci častni komorniki, trije nosilci papeževega prestola, na katerem prinašajo papeža iz vatikanske palače v baziliko sv. Petra z voščeniimi bakljami; generalni štab plemiške garde, na silnica s papeževim truplom, katero so nosili takozvani „sediariji.“ Za nosilce so pa stopali pokojnikovi sorodniki, kardinali in druge odlične osebe. V Klementinski dvorani je švicarska garda izkazala zadnjo čast v predvratju bazilike sv. Petra je bilo pokojnikovo truplo prvokrat blagoslovljeno. Odtod so prenesli truplo v kapelico sv. zakramenta, položili na velik oter, kamor je imelo vedno ljudstvo dostop. Ogromne množice ljudstva so prišle se pokloniti umrlemu poglavarju katoliške cerkve. Odeso stražili štirje gardisti v rdečih uniformah. Oter je bil pokrit z rdečimi preprogami. Mrlič je ležal v popolni papeževi opravi z mitro, z rdečimi rokavicami na rokah. Okoli otera je bilo 16 velikih svečnikov z gorečimi bakljami iz voska.

Truplo mrličevu se je začelo kmalu razkrajati, ker je pokojnik odredil, da mu trupla ne smejo balzamirati — vsled česar je bil pogreb določen že na četrtek, dne 26. jan. t. l. Ta dan so baziliko sv. Petra zaprli ob 41. uri popoldne. Dve uri pozneje so se zbrali v žakristiji duhovščina in seminar sv. Petra nakar so vstopili v cerkev. — Čuvši bazilike v črni uniformi s svojimi palicami so nosili voščene baklje. Sprevod se je ustavil pred oltarjem: „della Cattedra“, kjer so bili zbrani kardinali, nadškofje, škofje in vaiki drugih povabljenec. Nosilci so ornesu papeževo truplo iz kapela sv. zakramenta preu oltar, kjer je bilo položeno na oter. Na obeh straneh nosilce je visel veliki papeški klobuk iz rdečega baržuna. Ta dva papeževa klobuka pomenita, dvojno papeževo oltar: duhovno in svetno. Nosilci v svečani uniformi iz rdečega damasta z vijoličastimi plašči, rdeče obrobljenimi belemi rokavicami ter gardisti so stopali ob nosilnici, za nosilnico so pa korakali vatikanski dostojanstveniki, nadškofje, škofje in drugi visoki cerkveni dostojanstveniki. Truplo so položili na oter, nad katerim se je nahajala velikanska papeževa trobročna krona ali „tiara.“ Zopet je bilo tukaj truplo in vse tri krste blagoslovljene. Notranja krsta je iz cipresovega lesa, na pokrovu pa križ iz orehovega lesa, druga krsta, težka 400 kg, je iz svinca, tretja krsta je pa iz hrastovega lesa. Po blagoslovljenju so položili truplo v krste, pokrili pokojnikov obraz z dvema pajčolanoma iz bele in zlate vezanine, k nogam so bili položeni trije mošnjčki, v katerih so bili zopet trije mošnjčki, v teh zlate, srebrne in bronaste svetinje, ki so bile kovane za časa pokojnikovega papeževanja. V krsto so tudi položili kovinasto cev, v kateri je bil na pergament napisan životois umrlega papeža.

Ko je bila se prečitana uradna lista o papeževi smrti, so kardinali drug za drugim poljubili zlati križec na čevljih pokojnika. Nato so krste zaprli in krsto pri papeževem oltarju spustili v grobnico, katero so zaprli z opezo.

Takoj po papeževi smrti so začeli njegovo delovno sobo, katero bodo odprli šele tedaj, ko bo izvoljen novi papež.

Tako je torej izročen k večnemu počitku eden največjih poglavarjev katoliške cerkve, katerega ji je naklonila v težavnih časih svetovne vojske — sama previdnost božja.

Novi papež Pij XI. Po smrti papeža Benedikta XV. se je v Rimu na Svečnico zbralo iz vseh delov sveta 53 kardinalov, da si izvolijo iz svoje sredine papeža kot vidnega poglavarja katoliške cerkve. Volitve, ki so se pričele dne 3. t. m., so se ponavljale — vsak dan, toda ker je treba za izvolitev papeža dvetretinsko večino oddanih glasov vseh v Vatikanu navzočih kardinalov, so bile vselej brezuspešne. Šele v ponedeljek, dne 6. februarja, ob 1. uri popoldne, je naznanil beli oblak dima, ki se je dvignil iz dimnika na Sikstinski kapeli, da je bil izvoljen za poglavarja katoliške cerkve milanski nadškof in kardinal Ahilles Ratti. Takoj po končani volitvi so novoizvoljenega papeža preoblekli v belo papeško obleko, z belo čepico in široko štolo. V spremstvu vseh kardinalov se je novoizvoljeni papež podal na zunanjo ložijo, kjer je na trgu sv. Petra na tisoče zbrani ljudski množici podelil prvi blagoslov kot papež. Množica je novega papeža burno pozdravljala. Papeževa garda in kr. italijansko vojaštvo mu je pa izkazalo — najvišjo čast. Papež Pij XI. je bil rojen leta 1857 v kraju Desio v milanski nadškofiji severno nad Milanom. Je znan kot odličan zgodovinar in učenjak. V slavnostni milanski knjižnici je deloval mnogo let. Leta 1918 je bil poslan na Poljsko kot vizitator apostolski, leta 1919 je bil imenovan za apostolskega nuncija za Poljsko, julija istega leta je dobil naslov nadškofa. Za kardinala in nadškofa v Milanu je bil imenovan meseca junija lanskega leta. V višjih krogih slovi kot zelo učen mož in izborni diplomat. Katoliška cerkev je torej dobila novega poglavarja in na papežev prestol je previdnost božja posadila moža, ki nam je trden porok, da dobi v nem katoliški cerkev tistega modrega voditelja

ki ga v teh težkih časih tako krvavo potrebuje. Dal Bog papežu Piju XI. kot „očetu vseh kristjanov“ slavno vladati v prospeh vsega krščanstva, da se nekoč zopet vsi kristjani združijo v okrilju ene vesolne — kat. cerkve! Novi papež bo kronan v nedeljo v cerkvi sv. Petra.

Iz slabostojne politike.

Pucelj na volovskem koncertu. V petek ob priliki volovskega koncerta v parlamentu v Beogradu je minister Pucelj bil zelo nervozen. Bledota mu je bila razlita po obrazu, glas se mu je tresel, da je komaj prečital, kar je pred njim napisano ležalo na papirju. V njegovem velikem strahu pred nemškimi kravami in voli sta mu prišla na pomoč verna druga Mermolja in Rajar, ki sta tolažila in hrabrila. — Tako obrabren se je polem zagnal ne proti nemškimi volom, ampak proti naši stranki. Stranka je svoje mnenje o tej zadevi že izjavila v parlamentu, zgovorila bo pa o tem še nadalje javnost.

Nobenih novih davkov več! To je bila naša prva zahteva, druga pa je bila, izenačenje davkov se mora izvesti. Obe naši zahtevi, ki sta bili sprejeti, se tudi uresničujeta. Navedeno laž beleži predzadnji „Kmetijski list“. Vsa davkoplačevalca ve, da prihajajo iz Beograda vedno novi davki. Vseh vrst novih davkov, katerih vpeljavo je sopolpisal glavni samostojni Gubec, minister Pucelj, ne poznajo niti davčni uradniki, kaj še la bolj neuki davkoplačevalci. Nobenih novih davkov več, kliče „Kmet. list“, ko ve, da jih že imamo ravno po zašlugi in izdajstvu samostojnih poslancev preko glave. Izenačenje davkov je po „Kmetijskem listu“ zasluga samostojnih. Da, da davki so izenačeni a samo kot obljuba za samostojne koritarje, v istini pa je drugače, kakor smo že izkazali v številkah in je sam finančni minister priznal v zbornici, katere pokrajine so plačale največ davkov in je med temi Slovenija skoro na prvem mestu.

Nova polomija slabostojnežev. Slabostojni so pri Sv. Juriju ob Pesnici nedavno temeljito pogoreli. Priredili so pri mesariju Bračko politično zborovanje, katerega se je udeležilo mnogo naših zavednih mož. S svojim ostrim in odločnim nastopom so preprečili tajniku Samostojne, nekemu Brusu, govor. Nobena pomirjevalna beseda ni pomagala; naši ljudje so sili besedčenja samostojnih hujskačev in nočejo o žepni politiki ničesar več slišati. Gostilniški prostori so bili polni, govornik pa ni prišel do besede. Tako so zavedni možje na odločen, sicer pa nesurov način zavrnili hujskanje slabostojnih prvakov. Slabostojne trdnjave se rušijo, to je neovrgljivo dejstvo. Ljudstvo je izpregledalo in se ne da več farbati.

Drofenikova polomija v Mozirju. Samostojni poslanec Drofenik je imel pri nas dne 5. svečana shod. Zbralo se je mnogo poslušalcev, posebno kmetov, tudi iz Nazarja in Rečice. Bil so skoro sami naši somišljeniki. Takega shoda še pri nas nikdar ni bilo. Drofenik sploh ni mogel govoriti, kar bi bil rad. Naši možje so mu venomer ugovarjali in mu stavili pliko vprašanj, da že ni vedel kod kod ne kam. Pogosto se mu je hudo zareklo. Trdil je, da če bi bila avtonomija, bi bilo treba ob Šotli plačevati carino, da so škofje bili zoper povišanje plač duhovnikom in druge take reči. — Kmet ga ni zagovarjal prav nobeden, ampak le Miklavc ali Kraherl, ki je vedno pravil, da ni olikano motiti govornika, ker je pozabil, da bi bil sam zadnji moral skoraj v luknjno, ker se je obnašal nedostojno pri sodišču. Potem se je potegoval za Samostojno Matija Goričar, ki se dela ljudem prav sladkega, pa se ga je treba v politiki varovati; zadnji pomagač je bil Trogarjev Jože, katerega ne sme nikjer manjkati. Torej sami tržani, noben kmet. Ta shod nam je mnogo koristil. Ljudstva pa naj si enkrat za vselej zapomni, da ni verjeti praznim obljubam, in da je edino Slovenska ljudska stranka prva stranka.

Muhe lovijo na sladkor. Zavođenski trgovec in krčmar Martia Ročnik daje svojim samostojnim pristavešom do 5 kg sladkorja pri kg štiri kroze etneje z opombo, to je samo za

samostojne. Se že boji, da bi mu kje ne postali nezvesti. A njegov strah je prazen, so preveč neumni in zaslepljeni, da bi izpregledali. Mi bi samo radi vedeli, iz katerega fonda to jemlje, iz svojega vemo da ne, ker je sko pil. Najbrže iz prenapolnjenih samostojnih korit kaj proč pade. Le to ni prav, da gre vse to iz žepov davko-plačevalcev.

Iz poglavja o slabostni vzgoji. Iz Selnice ob Dravi nam poročajo: Sel sem skozi Selnico proti falski elektrarni. Mimogrede povedano, falska elektrarna leži v Selnici, in je prav za prav selniška elektrarna. V Selnici vidim nabita dva lepaka. — Na enem se vabi na ples v korist šole, na drugem se vabi na šolsko prireditev v korist plesa. — po šolski prireditvi je ples. Selniški tenor je v burnih časih volitev zapel enačico: „Lepa stranka samostojna“, svetoval bi mu, naj sedaj zapoje drugo enačico: „Lepa vzgoja samostojna“; krajni šolski svet naj pa to novo enačico upelje tudi v šoli, gotovo jo bo selniško učiteljstvo šolarje bolje naučilo, kakor cerkvene pesmi.

Tedenske novice.

Duh. vesti. V Mariboru je umrl g. Franjo Tomšič, karat na mariborski moški kaznišnici. Bil je duhovnik koriške škofje in rojen leta 1849. — Ket kaplan k Sv. Križu pri Sklani pridi g. Franjo Vajda, duhovnik pljuškega minoritskega reda, ki je pa prevzel v našo škofjo.

Poročil se je dne 6. t. m. gospod Alojz iz Vičanec z gospodično Ivanka Pučko p. d. Zmikavčeve iz Ključarovec. Obilo sreče mlademu paru.

Dva shoda naše stranke. V Kr. nevarni pri Mariboru preredi Slov. ljudska stranka v soboto, dne 11. februarja, ob 7. uri zvečer, politično-gospodarsko zborovanje. Shod se bo vršil v gostilni Prinčič (prej H. Hein), pri „Treh ribnikih“ Poročal bo tajnik Golob Somišljeniki, pridite! — K. a. m. n. i. c. a. pri Mariboru. V nedeljo, 12. t. m., po rani sv. maši, se vrši v gostilni Hiter shod Slovenske ljudske stranke (Kmetijske zveze). Govoril bode tajnik Golob. Pristaši, udeležite se tega zborovanja!

Kukovčeve lmanice. Izvedeli smo iz zanesljivega vira, da lovijo liberalci podeželske obrtnike na posebno lmanico, ki se zove „Slovensko obrtno društvo.“ Vse naše somišljenike obrtnike prosimo, da vrnejo vsiljivcem ekoli Slov. obrtnega društva vse dopise, članarinske pristopnice itd. Naša obrtna organizacija je Obrtna zveza. V Mariboru šteje naša obrtna organizacija že nad 70 zavednih, krščansko-mislečih obrtnikov, ki so pekuzali liberalnemu Slovenskemu obrtnemu društvu hrbe. Ne nasadajte na delzi lmanicam, ki jih razstavlja fahirani policademokrati našim obrtnikom. S svojim izkoriščevanjem so ti ljudje jasno dokazali, da ne zaslužijo nobenega zaupanja. Toliko vsem tisti obrtnikom, ki so prejeli od Slov. obrtnega društva kake dopise.

Vrednost našega denarja je zadnji čas zopet padla za nekaj tečajev, vendar upajo naši državotvorci, da si bo krona v Curihu zopet opomogla, ker so začeli stediti z denarjem in sicer pri vojnih dobičkarjih (invalidih), kojim že ta mesec sploh niso več dali pokojnine in ne doklad. Pri takem varčevanju od strani naše demokratske vlade si pač ne smemo kaj, da ne bi vzklikli: „Bog živí naše šolstvarje korit!“

Kar ni danes demokratsko je povprečno vse prevratno, kar je pa prevratno, je prav za prav samo demokratsko, zato, ker sami ne spoštujemo zakonov njihovega najnovejšega kova. Ministrstvo socialne politike, kjer sedi vendarle sam Zerjav, je izdalo naredbo, da se ima invalidom do končne rešitve tega vprašanja izplačevati še naprej pokojnina in dodatki, tudi če plačujejo letno 30 din. neposrednega davka. Za preveč izdane zneske se bi itak pozneje odtegnilo. Kako si pa gospodje demokraci v Lju bijani tolmačijo tovarišev naredbo, je razvidno iz ukinitja pokojnine in dodatkov invalidom 1. februarja t. l. Pod demokratskim okriljem se obeta našim revšem se prav dobri časi.

Posnemajte jih! Vlada češkoslovaške republike je izdala naredbo, ki do-

loča, da dobe vsi tisti, ki so svoj čas oddali papirnate bankovce, na katerih so bili koliki, ozir. žigi ponarejeni odškodnino v znesku 50%. Kako je pa pri nas? Naš finančni minister molči kot grob o svojčas ljudstvu pri žigovanju odvzetih 20%, molči pa tudi o bankovcih, kojih žigi so bili ponarejeni. On sploh obijublja ali pa — molči.

O olajšavah pri davku in drugod za tiste, ki zidajo hiše, so razpravljali ministri. Zadržje smo to na kratko omenili v našem listu in sedaj nam že prihajajo vprašanja, kako in kaj je s temi olajšavami, ta in oni bi na splošno zidal in zato bi rad vedel, kdo mu bo olajšal neznošno davčno breme. — Ljudje božji, najprej ne smete prezreti, da o tem šele ministri razpravljajo, od ministrov do naroda je pa še zelo daleč. Ministri so že marsikaj lepega obetali in razpravljali, do naroda je prišlo pa vse kaj drugega. — Na primer: Če bereš vse, kar so že invalidom obetali in odražali, bi si lahko mislil, da so invalidi preskrbljeni in odpirani, da jim bolje kar biti ne more če si pa najbližjega invalida ogledaš, pa dobro vidiš razliko med — ministrsko „uredbo“ in resnico.

Z Wranglovcem v Jugoslaviji bi zamenjal rad marsikateri invalid, zato, ker za lenuhanje pač ni nihče tako dobro plačan, ko ti. Goljač, da bi lahko zid lomili, se ti potepajo s cigareto v ustih celi dan po Ptuj in okolici. V Strnišču pa toliko zanemarejene zemlje, ne bi lahko tam zaposlili teh gospodov kjer bi imeli obilo posla s izkopavanjem storov, ter bi si na tak način najlepše ubijali dolgečas, o katerem tožijo, da jih tako muči. — Naše koroške begunce je vlada razgnala Ruse pa pomnožila z došlim kontingentom tvarišev iz Egipta in Cipra. Ker so vsi zagrizeni caristi, imajo radi tega zelo dobro zavetišče pri nas. Saj se celo stric Pašič potegujejo za nje. Pa carja žalibog ni več, kaj zdaj; potrebno bi bilo, sedaj vprašati za svet boljševeke, kaj se naj z Wranglovcem zgodi, ko bodo naši državotvorci prišli do prepričanja, da je misel na povratek carjev samo blodnja teh „nebodijhtreba“.

Novice iz Selnice ob Dravi. Dne 6. t. m. smo spremili k zadnjemu počitku blago gospo mamico Joželo Kuro Velikanska udeležba pri pogrebu je znak njene vsestranske priljubljenosti. Sorodnikom naše iskreno sožalje! Njej pa večno plačilo oustran grobal! Počivaj v miru, ljuba mati! — V elektrarni na Fali se je ponesrečil in utonil delavec Ivan Mihelazzi. Bil je zadnji internirani Italijan. Naj v miru počiva!

Jareninske novice. Slovesno so zapeli dne 6. t. m. naši Jareninski zvonovi ter zadnji hišici naši župniji naznanjali, da se danes vrši v Jareninski cerkvi izvanredna svečanost. Oprta na svoji zlati palci sta stopila v hram božji velespoštovani posestnik Ivan Sparl in njegova blaga žena Marija, da ponovita slovesno zakonsko obljubo, ki sta si jo dala pred 50 leti na ravno istem mestu. Zlatoporočena so spremljali veseli otroci, vnu ki in vnukinje in obilo drugega občinstva, ki je pač s tem pokazalo, kako spoštuje in ljubi zlatoporočeni par. Marsikatero oko se je zrosilo, ko je videlo, kako se ta starčka ginjena zahvaljujeta Vsemogočnemu za vse prejete dobrote v dolgih 50 letih zakona. Poročil ju je inbral sv. mašo stričnik zlatoporočencev. Dne 25. januarja se je tukaj poročil Jareninski župan in cerkveni ključar Franc Sparl z godč. Julko Lorber od Sv. Jakoba v Slov. gor. Neustrašenemu našemu bojevniku in zvestemu našemu pristašu najsrčnejše častitamo. Na gostiji se je na bralo za Jareninske in šentakobske zvonove 2000 K. Ob priliki godovnega dne Janeza Venger so njegovi prijatelji in godovnjak sam darovali za Jareninske zvonove 11400 K.

Za zajetje smrt. Občnski odbor na Dobri pri Celju je v svoji seji dne 5. svečana t. l. poslal na naš Jugoslovanski klub v Beogradu naslednjo resolucijo: Podpisani odbor presi vse poslance našega kluba, kakor tudi vseh drugih strank, kateri čutijo, ali vsaj pravijo, da čuti za kmeta, da vpliva z vsemi močmi na to, da se lovski zakon spremeni za enkrat vsaj toliko, da se zajec, ki je gotovo največji škodljivec vsah poljskih pridel-

kov, posebno pa sadnega drevja, ki je tudi dober vir dohodkov za kmetovalce, kateri se pečajo intenzivno s sadjarstvom, proglasi za splošnega škodljivca, katerega bi smel vsakdo in ob vsakem času pokončati. S tem bi bilo ustrezno nad vse upravičeni želji, ki je že splošna zahteva vseh kmetovalcev-sadjarjev. Vlada naj se zgane in ugodi tej upravičeni zahtevi stanu, ki je po vsem treznem prepričanju stebel države.

Zeni odsekal roko, sam pa je šel v vodo. V Kočevju sta živela v vednem prepiru med seboj zakonska Iv. ter Ivana König. Prepiri so se potostirili, ker je začel mož laziti za 14 letno nezakonsko hčerko, katero je prinesla Ivana s seboj v zakon. Radi ljubosumnosti je odpravila žena svojo hčer od niše v službo. Ta ženinin korak je silno razburil moža, ki je začel ženi groziti z maščevanjem. — Dne 6. t. m. je res stopil zjutraj k posteli žene. Ko ga ta vpraša, kam se odpravlja, je lopnil po njej s sekuro. Odsekal ji je levo roko, jo ranil na glavi pri srh, nato pa je šel sam v vodo. Zeno so prepeljali v bolnico, moža pa so potegnili mrtvega iz vode.

Tat Viktor Lokot je pofatil v Oseku 880 dolarjev in 4000 din.

Zepna tatvina se je v zadnjem času močno razpasla po Zagrebu. Najbolj kradajo žeparji na tramvaju in po železnicah. Zadnje dni pa so si izbrali zagrebški žepni tatovi za svoja tatinska lovišča državne urade. Pred nekaj dnevi je davčni urad v Zagrebu prodajal posebne tiskovine za priznanje davka na poslovni promet. Ob tej priliki se je pred davčnim uradom kar trlo ljudi. Policija je urevala množice po vrsti, žepni tatovi pa so kradli na vse pretege. Veliko oseb je bilo okradenih. Enemu trgovcu je potegnil žepar listnico za 2000 K in v njej je bila tudi karta za kopalnišče. Tat je bil toliko drzen, da se je šel takoj kopat, ko je pregledal ukradeni listnico. Kopal z ukradeno kopalniško karto ga je izdala, da je prišel policiji v roke. V Zagrebu se že drži vsak za žep, ko stopa po ulici.

Tatvina državnega premoženja ima moze dolgo, skoraj nepregledno vrsto in tatovi se čisto znadejo tudi v uradniških vrstah. Temu se pa ni čuditi ker je nadzorstvo od strani višjih sarajno pomanjkljivo in ker imajo o strankarskih sjetkah med uradništvo pristop tudi razni zelo nevarni pustolovci. — Za primer, da se take celo podpira, naj služi ta-le slučaj: Pri pošti v Beogradu je nastavljen kot uradnik neki Avramovič. Ta ukrade nekega dne neki aparat ter ga proda, načelnik ga pa ovadi radi tatvine. Po nekaj tednih je, da se nepoštenega uradnika požene iz službe, čeravno bi spadal po pravem pod ključ, in tudi drugi uradi so o tem obveščeni, da ne bi se kaj drugje vrnil. Mož pa ni v adregi, ima dobre prijatelje, ki so na visokih mestih. — In čez teden dni že ima novo službo — pri pošti v Skoplju. Tu so uradniki kar gledali, ko je enkrat prišel med nje. Vsi so poznali njegovo preteklost in tako se jim je zdelo ta nastavev nemogoča. Pa kaj ločeš Beograd je spregovoril in pri tem je ostalo. Avramoviču pa tatinski in nepošteni prsti tudi na novem mestu niso mirovali, začel je ponarejati orzojavne denarne nakaznice. Te nakaznice so se pošilale v Kumano in tu je njegov pač dvignil denar. Nazadnje so oba zalotili in obema so dali nalašč ali pa no naključju dovolj casa, da sta z denarjem vred mogla pobrisati na Bolgarsko. — Pa naj še kdo reče, da ta vrsta tatov nima dobro!

Tatvina v osebnem vlakcu. Trgovcu Jožetu Aligorju iz Sušaka je ukradel že ni tat med vožnjo od Zagreba do Bakra listnico za 6000 K ter dvema državnima srečkama.

Tolovaji so pa res že povsod. Beograško okrožno sodišče je obsodilo te dni tri, ki so bili v pogranični trupi, vojaški obmeni četi in sicer potporučnik Tomo Krstič, narednika Petroviča in redova Jovanoviča — vsakega na 20 let težke ječe. Potporučnik Krstič je bil poveljnik ali kakor se po vojaški pravi komandir nekega vojaškega oddelka, narednik Petrovič je nadzoroval stražo, Jovanovič pa stražil, ko so zaprli sina bogatega trgovca Krausa in njegovega spremljevalca ba-

je radi sumljivih papirjev. Mlada človeka sta bila nekaj časa v zaporu in po, oručnik Krstič je vedel, da imata pri sebi veliko denarja, poklical je narednika Petroviča in redova Jovanoviča ki sta se mu zdela od vseh menda najbolj sposobna, ter jima začel tolmačiti, kako sta arestanta velika sovražnika naše države, špijona, tuja zalezla in bogzna kaj se vse in kako ima on od samega ministra zaupljivo povelje, naj obadva zelo sumljiva in nevarna človeka na tihem spravi na oni svet. Potporučnik je vojakoma to tako dobro razložil ali pa sta bila obadva za kaj takega prav bistre glave, da sta šla in — ubila zaprti dvojico, potporučnik je pa pobasal kot plen gotovino 400.000 K. Prvo beograško sodišče je samo Krstiča obsodilo na 20 let, vojaka pa oprostilo, češ, da sta ne dozna, ker sta spolnjevala zapoved višjega, drugo, višje sodišče je pa to razsodbo razveljavilo ter obsodilo vse tri — vsakega na 20 let težke ječe.

Nevaren razbojnik, ki se je znal dobro zatajiti, se je našel pred kratkem med kaznjenci kaznišnice v Topčideru pri Beogradu. Oblasti so namreč spoznale, da kaznjence z imenom Periša Radojevič, ki je pred nekaj meseci prišel sedet radi konjske tatvine za dobo dveh let, ni pravi, temveč, da je zelo nevaren piček, eden najhujših razbojnikov cele Srbije. Ko je zločinec videl, da je v tesnih zankah, je to tudi priznal. Njegova preteklost je res zelo zanimiva in osvetljuje tudi razmere, ki vladajo v južnih krajih. Njegovo pravo ime je Petar Blagojevič, tolovaj in razbojnik že od leta 1916.

Prej je bil gojenec srbske podoficirske šole, doma je blizu Kragujevca. Ko so Srbi leta 1915 bežali iz Srbije, je zaostal, Avstrijci so ga uveli, potem pa zopet izpustili in vant se je udal ropu in tatvini. Ropal je vsepovprek Avstrijance in brate Srbe, tudi človeško kri je prelival. Po preobratu pa je svoj posel nadaljeval in da bi mu bilo to lažje, se je oblekel v uniformo srbskega kapetana in kot tak se je spuščal na rop tudi preko Save. Enkrat so ga v Vovodini ustavili, ko je „rekviriral“ na svojo roko, in med tem, ko so premišljevali, ali je pravi oficir ali ni, je popihal. Tudi v Srbiji so ga že enkrat držali, pa je utekel. Na njegovo glavo so razpisali visoko nagrado, pa vse zastoni, ta ropar je bil tako drzen, da je hodil celo v mesta, kakor hitro so ga pa izsledili, je izginil. Nazadnje ga je ušla zajela blizu Sabca, ko je kradel — konje. Če bi zvedeli, kdo da je, bi mu slaba predla, zato se pa potuhne ter žanarjem in sodniji v Sabcu reče, da je Periša Radojevič. Sodnja mu je verjela, ni menda prav nič povpraševala, če je to res in tako je prišel kot navaden konjski tat v zapor. Tu se je čutili zelo varnega in tudi z dvehletno kaznijo bi se bil sprijaznil že zaradi spremembe dolgoletnega hajdukovanja. Ušca pa je hotela drugače in sedaj so ga razkrili.

Huda zima nas ne grize samo v Sloveniji, ampak hud mraz je tudi v užutih pokrajinah naše kraljevine. Po Donavi in Savi plava toliko ledenih plošč da parobrodi ne morejo voziti.

Odločen nastop Amerike za razorožanje evropskih držav se kaže zlasti sedaj, ko se Angleži na vse krčplje trudijo, ka spravijo skupaj gospodarsko posvetovanje ali konferenco v Genov. Amerikanski predsednik pravi, da gospodarska posvetovanja nimajo pravega haska, dokler nekatere države do vratu tičijo v orožju, imenuje Francijo in Poljsko, Jugoslavijo je pa prezrl ali pozabil. Pravi tudi, da za Ameriko nima smisla, sodelovati pri tej konferenci, dokler se razorožitev v Evropi ne izvede.

Javna zahvala. Udruženje vojnih invalidov pokrajinski odbor v Mariboru se zahvaljuje podjetju Centra, izdelovalnica kemičnih produktov v Mariboru, za nakazan znesek.

Gospodarstvo.

Važnejši kmetijski opravi v mesecu februarja.

Vinarstvo.

Rigolanje za nove nasade se s tem mesecem navadno konča. V ugodnem vremenu se začne rez. pripravlajo se koli, preskrbi se material za vez, pregleda se vse škropljnice in